

FTMS
Filipino Tribe
Mission
Sweden

NYHETSREV

Nr 3 2009

NYHETER I DETTA NYHETSREV

1. Diabetesklinik i Ozamiz
2. Medicinsk mission
3. Mindanao – en reseskildring
4. Besök hos ögonspecialist

DIABETESKLINIK I OZAMIZ

Visste du att saker och ting aldrig blir som du planerar här i Filippinerna?

Det kan bli bättre, det kan bli sämre, men det blir aldrig på det sätt som du tänkt dig att det ska hända.

Så har det nu också blivit med vårt planerade besök till diabeteskliniken i Ozamiz nu den 24 april. Inte att det inte blir av, utan att jag redan varit där, och jag kan nu visa en första rapport om situationen för denna klinik.

Sköterska i Diabetesklinikens reception.

Dr. Arce Lomanta Jr är en läkare som har dedikerat sig för diabetesbehandling och medicin. Han har redan mer än 700 medlemmar i sin privata klinik, och han säger att han kan inte ta mer än 100 piso i medlemsavgift per år.

Han hade hoppet att guvernören skulle ge land för den nya kliniken, men eftersom ett samarbete med det provinsiella sjukhuset blev komplicerat att realisera, bygger han nu kliniken på sin egen mark i Ozamiz city.

Detta har försenat projektet och jag kan nu visa hur långt bygget kommit tills idag.

Dr Arce Lomanta Jr och den nya Diabeteskliniken

Dr Arce Lomanta Jr är deltid i "akutsjukhuset" The Emergency Hospital i Ozamiz men har en egen diabetesklirik med öppet på fredagar.

Hans diabetesklirik ligger i centrum av staden, medan "Akutsjukhuset" ligger en bit ut från staden, men fortfarande inom stadsgränsen. Mittemellan dessa platser, utmed huvudgatan, har Dr Lomanta Jr nu mottagit en ny container från Danmark. Den är skänkt och ombyggd av Maersk Air, ett Daniskt flygfraktbolag, och kommer senare att utrustas av Novo Nordisk A/S, tillverkare av vissa Diabetes mediciner, såsom Insulin.

Dr Lomanta Jr med kvinnlig vän och investerare

Dr Lomanta Jr presenterade två av sina sponsorer under kvällen. De uppskattar den dedikation och det hjärta Dr Lomanta Jr har för att hjälpa människor med Diabetes, och har därför hjälpt honom med att finansiera och donera vad han behöver för att realisera klinikens drift i staden.

Sedan processen i regering och LGU (kommunkontor) är långsam, har varuhusägare och andra privata industrier förstått vikten och gör vad de kan för att bidra.

Kliniken är nästan klar. Taket är på plats, målning kvarstår och några justeringar. Snart kommer han utrusta kliniken med nödvändigt materiel.

Dr Lomanta Jr nämnde att han funnit ut ett behov av extra utrustning, som i originalutförandet inte fanns med i den första kliniken i Pototans kommun i Iloilo, men som han vill begära från Dr Pasaporte att få inkludera, om möjligt.

Dessa doktorer är mycket angelägna att utveckla sina kunskaper och färdigheter in nya rön hur man kan göra behandling och läkande av diabetes lättare.

Ett av de svåraste problemen när det gäller diabetesbehandling är patientens okunskap och även ovilja att följa sin ordination av mat och motion. Många, alltför många människor, lider av diabetes i Filippinerna, till hög kostnad i form av smärta, eftersom de inte tar sin sjukdom på allvar, men att deras begär av söt mat och lathet ger dem sidoeffekter p.g.a sjukdomen.

Jag är villig att säga, är vi inte lika i Sverige även som i andra länder i detta sammanhang?

OBSERVA att detta inte är ett projekt eller en mission inom FTMS/FTMW. Du kan finna mer information om Diabetesbehandling på <http://www.novonordisk.com>

MEDICINSK MISSION

På samma sätt som med diabeteskliniken var detta besök som vi rapporterade om och skulle ske till Cagayan de Oro och organisationen Lifeline, var det tillfälle för mig och ordförande Cholly Bat-ao och ledamot Teodoro Bat-ao att besöka dem redan fridagen den 6 mars.

Vad som egentligen hände var att Dr. Sedigo ringde mig onsdag eftermiddag den 4 mars och sa att han var anträffbar på morgonen 9.00, och sedan jag visste att vi skulle dit för att registrera de nya ledamöterna i styrelse, så accepterade jag hans inbjudan.

Vi möttes tillsammans med hans fru, som också är part i deras medicinska mission. De har utfört hjälpaktioner över hela Mindanao och många fler öar som hör till Visayas.

För tillfället har de inte erhållit samma bidrag som vanligt från deras sponsorer, varför deras möjlighet att hjälpa har begränsats. Fortfarande finns dock utrymme att utföra bra medicinska besök i samarbete med andra organisationer.

Såsom många är rädda för Islam, är också många rädda för Kristna. För att förebygga våldsamheter ville de aldrig komma till en ny plats utan att en pastor har ett första möte med folket dit de ska för att förklara vad deras tro som Kristna innebär. Om de accepteras, kommer de med sitt team och utför undersökningar, behandlingar, operationer och annan hjälp efter behov. Hjälpen i sig har inget krav att någon som behandlas måste tillhöra samma tro som dem.

Som stamhövding är Teodoro Bat-ao chefshövding över Manobostammen I Cantilans kommun, Surigao del Sur. Han har gjort en första förhandling för att hjälpa stamfolken I sitt område och ska nu förklara för alla stamhövdingar I området vad denna mission kan hjälpa dem med och se om de kan vara med att medfinansiera ett utförande.

Under en mission kommer ett helt team med sjuksköterskor, assistenter och läkare av olika profession för att hjälpa de lokala folken I ett område. Under en mission erbjuder man 500 patienter behandling och fri medicin, enligt utfärdade recept.

De kostnader som behöver täckas är drivmedel för bussen, mat, medicin, samt material för behandling och operation. Lifeline ber om assistans för mat och husrum genom lokala pastorer på de platser man besöker, varför de kan komma ner i pris för utförandet. Hela teamet arbetar gratis, men sedan deras sponsorer frusit gåvorna p.g.a. den dåliga världsekonomin måste man hitta lokala sponsorer för att täcka ovanstående kostnader.

OBSERVA att detta inte är ett projekt eller en mission inom FTMS/FTMW. Du kan finna mer information om CDO Lifelines projekt på <http://www.cdolifelineministries.blogspot.com>

MINDANAO – EN RESESKILDNING

Under tiden 5 till 17 mars har jag varit på resa genom central och västra Mindanao. Orsaken till att jag genomförde denna resa var att etablera kontakt med olika organisationer som arbetar för fredslösningar på ön. Jag har knutit band till många olika slag av folk och stammar, alle de som vi fruktar men vet så lite om, och här är en del av min reseskildring.

CAGAYAN DE ORO CITY

Initialt startade jag min resa tillsammans med pastorerna Bat-ao, vilket är skildrat i en egen artikel ovan med anslutning till Lifelines organisation. När jag var där hälsade jag också på pastor Bert Senonis som har samarbete med en annan organisation som kallas operation SMILE. Deras hjälp ges till barn och ungdom som är födda harmynta, och eftersom jag är sponsor till ett barn i Alegria, Agusan del Sur, med detta problem, besökte jag honom tillsammans med Teodoro Bat-ao för att höra hur det går samt presentera FTMW för honom och knyta band för framtida samarbete.

Pastor Bat-ao tillsammans med pastor Bert Senonis och hans son

Stegen till himmelen

För att komma till Senonis kyrka, som är belägen på toppen av ett berg i Cagayan de Oro, måste man klättra uppför en trappa med ett stort antal däck gjorda till en stege, som jag kallar ”stegen till himmelen”. Det tar verkligen andan ur en att klättra alla dessa steg och han erkände att han inte har många besökare i sin kyrka.

Bert är kyrkoplanterare och han berättade att folket i dalen lever i tron att den mäktigaste anden lever högst, varför han byggt denna kyrka högst för att visa att hans Gud är den Allsmäktige och högste.

I Cagayan de Oro finns ett stort antal organisationer knutna till ett stort antal sjukhus som samarbetar inom olika medicinska missioner, för att hjälpa folket på Mindanao. De mest omtalade doktorerna, som jag hörde om, är från Belgien och Tyskland, men läkare deltal från hela världen genom dessa organisationer, så även Svenska läkare vid olika tillfällen.

På fredagsnatten reste jag vidare till Davao, och den berättelsen kan du läsa i ett annat kapitel i detta nyhetsbrev under “Besök hos ögonspecialist”.

Eftersom jag fick lägga om min resa för att underlätta läkarbesöket för detta barn till Mamanwa, så lade jag om min restur eftersom Davao ligger beläget i sydöstra Mindanao. Egentligen skulle jag rest vidare till Iligan från Cagayan, men nu reste jag via Kidapawan city, Cotabato city och genom provinserna Norra Cotabato och Lanao del Sur och del Norte. Många är rädda för dessa platser men det visade sig att jag har många goda vänner här, och antalet intresserade för vårt arbete växer nu.

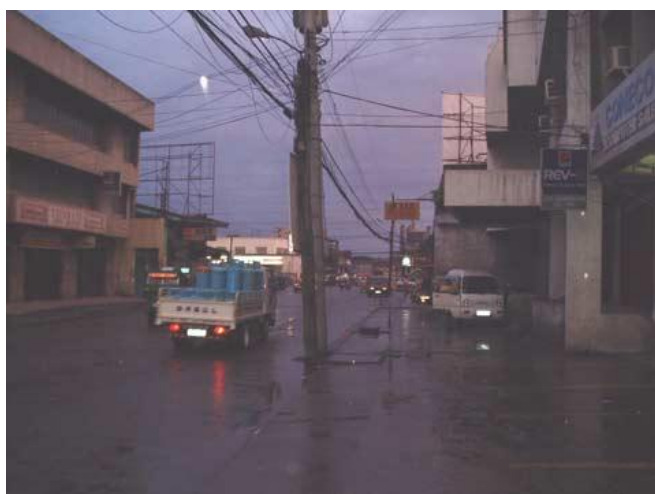
KIDAPAWAN CITY

Kidapawan är en stad mellan städerna Digos och Cotabato. Det är en liten stad och här har man en mycket engagerad diabetesläkare som dragit igång en diabetesklubb. Den har redan 250 medlemmar och läkaren berättade att många människor lider av diabetes utan att veta om det. Det är en av de mest vanliga men ändå okända sjukdomarna i Filippinerna. Många patienter är feldiagnostiserade för ögonproblem, gastrit, hudproblem m.m. medan orsaken är diabetes. Dieten efterföljs inte och patienterna är felmedicinerade och lider av bieffekter t.o.m. avlider p.g.a. detta.

Diabetesteamet i Kidapawans sjukhus strävar för att lyckas med detta arbete i sitt upptagningsområde och hoppas att kunna plantera en diabetesklinik med tiden också här.

COTABATO CITY

Eftersom jag har en vän i Cotabato city åkte jag dit. Min intention var att nästa dag resa tillbaka till Kabacans kommun och ta bussen norrut tillbaka till Cagayan de Oro för att fortsätta till Iligan. När jag kom till bussterminalen så de till mig att det fanns bil till Pagadian tillgänglig, vilket kortade ner min restid.

Många Kristna utifrån, kanske du med(?) rekommenderar inte denna lösning eftersom bilen kör genom ett oroligt område. Anledningen till att området är känsligt, är att många av stammen Maranao lever isolerade med en mycket fanatisk Islamisk intolerans för Kristna och dödar direkt om man möts. Nu är denna tripp en mix av kulturer, både Kristna och Islamiska, vilket också speglar chaufförerna, och alla är inte fientliga här, utan man pekar på de som lever isolerade i djungeln.

Efter det lyckade samgåendet mellan Filippinska armén och Islamiska MNLF nyligen, finns det mer hopp om ett fredligare landskap i framtiden.

Jag har själv mött nya vänner från MSU Mindanao State University i Maguindanao, som är Islamiska och arbetar för att fredsprocessen skall föras vidare. Vi hoppas att kunna förbättra detta

samarbete för en gemensam välfärd.

Sero Central School på natten.

Jag kom sent och gav mig på vandring genom staden, och besökte olika platser samt talade med människor. Olyckligtvis är mina bilder något suddiga eftersom det är mörkt tidigt i Filippinerna.

Moské på natten.

Folket i efterföljande by varnade mig att vistas i detta område sedan de sa det var mycket farligt. Jag måste medge att denna "fara" finns i alla större städer världen runt. Inte på grund av rättfärdiga Katoliker, Protestanter eller Islamiska, men p.g.a. drogmisbrukare, alkoholister, ficktjuvar, prostituerade och andra med kriminella avsikter.

Med rättfärdiga menar jag normala människor som lever enligt sin tro och deltar i samhällsnyttan utan kriminella gärningar.

NORRA COTABATO & LANAO PROVINSERNA

Resan mellan städerna Pagadian och Cotabato kan göras genom att ta en bil, s.k. van, som går direkt mellan dessa. Många uppskattar inte att ta denna väg eftersom den är fruktad. Som nämnt innan, bor separerade Islamiska grupper i området som är indoktrinerade i förmågan att hata. Människor som dödar bara de hör nämnas att en person är Kristen. Det är därför vi behöver utbildade Islamiska förhandlare, både hövdingar, advokater och Imamer.

Under resan passerar man flera små byar. De ser ut som i övriga Filippinerna så när som på den typiska Islamiska klädseln samt ett stort antal moskéer.

Hur som helst så är det inga problem att stanna utefter vägen, folket här är vana med olika folkslag som stannar vid olika tillfällen för att rasta, bara det att de inte stannar i byarna, vilket är vanligt i resten av landet. Jag köpte typiskt Islamiskt risgodis, jag kan inte utskriva namnet men för att beskriva; det är sött, liknar choklad, känns som gummi, luktar gott och fyller buken.

Kapitlet om Pagadian är stort därför att jag här har en vän som tillhör stammen Subanen och jag kommer därför att redovisa denna kultur mer ingående I ett kommande nyhetsbrev. Men låt oss se lite av staden och mina upplevelser här av annan art.

Megayon är ett Subanen ord för enighet, och detta Megayon monument är upprest I en kulturpark där man håller en festival varje år för att fira freden mellan de tre huvudkulturerna här i Pagadian, Zamboanga del Norte; Subanen – Islam och Kristna. Varje år till Jul firar man denna festival för enighet mellan dessa grupper i provinsen.

Subanen har en egen identitet i kultur och klädsel. Jag återkommer till mer om detta I kommande nyhetsbrev eftersom mitt material om Subanen är lite mer omfattande för att få plats här. Inkluderat i detta material är också den utställning som finns där de tre nämnda kulturerna visar prov på olika hustyper i Zamboanga del Sur. Det finns så mycket intressant information jag skulle vilja dela med mig av till dig... som hur fred kan finnas under en älskande och nådefull Gud.

Till vänster kan du se en typisk dress och en hätta att lägga över mat för att skydda från flugor.

I Pagadians hamn finns för närvarande endast fiskefolket och marinen. Färjorna är stängda för tillfället.

Det är möjligt att komma till fiskemarknaden varje dag (feskekörka) och köpa kvantiteter med fisk då fiskarna kommer hem efter fångst.

Till trots för kanonbåten, Pagadian är en lugn och fin stad med mycket att erbjuda en nyfiken och öppensinnad besökare.

På flodsidan fina en flodkontroll, och här bor stadens fattiga innevånare. Visst finns det de som har det bra ställt även här, men i stort är livet här mer miserabelt och hygienen är inte den bästa.

Detta till trots är folk mycket öppna och vänliga här, något som jag hade glädjen att uppleva när jag besökte en av mina vänner som bor i detta område.

De var otroligt stolta att de hade en utländsk vän och alla grannar kom och ville bli fotograferade tillsammans med "sin nya släkting" som var på besök.

P.g.a. vattnet lider många av hudproblem och hygienbrist och många typer av bakterier frodas. Vi kan inte se att man utvecklat någon form av vattenrening i Filippinerna för allmänt bruk, såsom man kan se i andra utvecklingsländer. Förhoppningsvis kommer denna insikt även hit och sparar detta liv i lidande.

ILIGAN CITY

Iligan är känt med skräck p.g.a. de senaste händelserna mellan den Islamiska gerillan MILF och den Filippinska armén AFP, då MILF slaktade många civila på sin flykt genom byarna I stadens utkanter.

500 gerillamän slogs mot 3,000 AFP soldater och var senare pressade ur detta område. På sin flykt dödade de alla som kom I deras väg, en alltför

“normal” taktik, och tragiskt nog också framkallat av AFP när man pressar dem i tätbebyggt område. För tillfället vilar inga sorger i Iligan. Affärerna rullar som vanligt och staden påminner om vilken stad som helst i den Filippinska övärlden. Det ska också nämnas att den Islamiska populationen är mycket välvilliga och vill bidra med sin syn på saker som händer, man vill också delta i gemensamma fredsaktiviteter. Bilden av Islam är ofta enkelriktad från regeringens sida vilket sårar många enskilda människor.

DAPITAN CITY

Här hölls nationalhjälten José P. Rizal i exil de fyra sista åren i sitt liv innan han togs tillbaka till Manila för en fyra månader lång förlöjligande rättegång, i vilken han inte fick försvara sig korrekt. Detta p.g.a. hans “hot” mot kolonialherren Spanien.

Här finns hans minnesplats och helgedom med tidsenliga hus från tiden då han bodde här.

Jag vill återkomma med mer om detta i kommande nyhetsbrev eftersom mitt material om detta är mer omfattande och ganska intressant.

Visste du att Dr. José Rizal, bortsett från att vara känd författare och ögonläkare också var bonde och lärare?

DIPOLOG CITY

Dipolog city är större än Dapitan, men denna stad lever också tack vare minnet av Rizal. Den har två hamnar och en flygplats. Staden är vackert belägen utmed den nordvästra kusten av provinsen Zamboanga del Norte och flera stora varuhus är under byggnad för kommande turister.

Utmed floden, som kommer från bergen och sträcker sig ut i havet, lever det så kallade flodsidans folk. Jag vill i senare nyhetsbrev presentera pastor Vicente Barbarona Jr, som tillsammans med sin fru och pastor Lyn Belarmino, arbetar hårt med att ge utbildning till dessa barn och hjälp av olika slag till folket som lever här i hygienisk misär.

BESÖK HOS ÖGONSPECIALIST

Som du kanske kommer ihåg från föregående nyhetsbrev så har Mareth Salazar en ögonsjukdom som inte kan behandlas i Surigao city, men måste ske via en hornhinnetransplantation. När vi var i Surigao city hos Dr. Go, beslöt vi att

1. Hon ska få medicin för sitt högra öga.
2. Läkaren ska kontakta Davao om hur, när och var en transplantation kan ske.

DAVAO

Sedan Dr. Go lovade att ringa mig följande onsdag, var han t.o.m. snabbare, och ringde mig tisdag just innan middag. Han berättade följande

- DMC Davao Medical Center utför kompletta transplantationer och har en hornhinnebank från olika donatorer.
- Mareth kan bli opererad under deras välgörenhetsprogram, som vill undanröja flera av våra kostnader.
- Vi måste betala donator av hornhinnan, vi har inte pris på detta än men kommer att få detta senare.

Han sa att vi kunde komma när vi ville, utan tidsbeställning, varför jag föreslog för familjen måndagen den 9 mars. I så fall kunde jag möta dem i Davao, sedan jag redan är i Cagayan de Oro fr.o.m. torsdagen den 5 mars. På Davao Medical Center, vill man inledningsvis mäta ögat och göra nödvändiga undersökningar innan en transplantation kan ske, efter detta får vi vänta på en donation.

Tidigt kl. 5:00 torsdag morgon den 5 mars lämnade jag och Teodoro Bat-ao Adlay och klättrade upp i berget i Taganito Mareths hem och var där redan kl. 6:30. Vi samtalade med hennes far och mor och hennes far följde med oss ner till TMCs entré där vi talade med CRO Ionor Paqueo om hur vi kunde göra för att enklast assistera Mareth och hennes far att komma med bussen till Davao följande söndag morgon. Jag gav pengar till CRO, och för att de skulle betalas ut, skulle de påbörja sin resa till Davao. Teodoro's son skulle assistera dem i Butuan att byta buss till Davao.

Jag var i Davao redan lördag morgon efter att ha tagit nattbussen från Cagayan. Cholly hade rest ner till Davao redan under fredagen eftersom hennes bror var inlagd för hjärtoperation och hon hade att göra med att hjälpa honom med de papper och pengar som skulle fyllas i och betalas. Teodoro återvände tillbaka till Butuan för att ta en tidig buss hem till Cantilan eftersom han hade Gudstjänst följande söndag. Eftersom de är Manobo och stamfolk liksom Mamanwa, ville de underlätta samarbetet med sjukhuset i detta avseende eftersom det finns fonder för dem.

Redan på lördagen var jag inbjuden att träffa min vän från samarbetet mellan Lifeline och NASCAR, Joey Dauz (t.h.), eftersom han närvarade ett divisionellt möte med Rotary club, och han hade vänner där som var behjälpliga till mig i detta avseende med att hitta husrum för barnet. På bilden är också Bermudez (t.v.) från Jabonga i Agusan del Norte med.

Joey presenterade en kvinna som hette Yheleen och som är distriktsansvarig för World Vision och som följde med mig till ett intilliggande sjukhus och bokade rum för Mareth och hennes far.

När söndagen kom väntade jag på besked om att de var på väg, istället kom ett meddelande från CRO i Taganito att Mareths mamma vägrade att låta henne koma eftersom de tror mer på örtmedicin än modern läkekonst. Detta kom inte helt som en överraskning, men kanske ändå lite eftersom vi talat ut om varför detta behöver göras.

Vi kunde inte göra annat än att avbeställa det bokade rummet samt besökte jag, tillsammans med Cholly, ögonkliniken för att de hur det såg ut.

Under söndagen var inga läkare där och sköterskan var ganska ovillig att berätta om deras arbete. Jag bad dock att vi skulle få ta ett kort för att bevisa att vi varit där. Dels för att vise er som är våra finansiärer att vi arbetar, men också att visa för Mareth och hennes stam hur det ser ut dit de ska, om de vill ha ett friskt nytt öga.

Torsdagen den 2 april var jag i Taganito och pratade med läraren, Edelina Peraz, och vi kom överens att hon ska visa barnet för föräldrarna och hövdingen minst en gång per månad, och deras utvärdering skall protokollföras. Detta för att de ska förstå att det inte sker någon skillnad i hennes fall med de örter man nu använder.

Mamanwa har en övertro i att endast använda örter. Det är naturligt eftersom de lever i djungeln, och de är enda tillgången, samtidigt som de har en djupare kunskap i vad olika örter faktiskt hjälper emot. I de fall som detta, när de drabbas av infektioner som inte är kurerbara, har de ingen kunskap om detta utan försöker finna den ört som botar.

Vi vill inte ta ifrån dem kunskapen de har om örter utan bevara den, men att de ska ge sig själva och samhället en chans att bota mer smärtfritt, när det är möjligt, samt förstå samhällets funktion för dem i detta fall. Det är också därför vi vill erbjuda dem vaccinering mot de sjukdomar som är oundvikliga för dem. I historieböckerna läser vi hur Christopher Columbus förde smitta med sig till Indianerna. Detta händer nu också stammar i djungeln när de kommer i kontakt med civilisationen för skolgång och arbete. Något som de inte deltagit i innan.

GÅVA

Denna operation kommer att innebära kostnader som är utanför vårt sparade kapital, och som ni ser försöker jag att finna finansiärer lokalt och genom olika program från regeringshåll och andra organisationer. I Mareths fall kommer vi att söka hjälp från två andra instanser.

1. Socialförvaltningen i Claver kommun, som är den kommun som byn Taganito tillhör.
2. NCIP är det statliga organet för urbefolkningen, och de har vissa fonder för Mamanwa, liksom för andra stammar. I detta fall krävs att stamhövdingarna samarbetar med oss och familjen för att frigöra pengar till detta.

Eftersom vi har extra utgifter i vilket fall i samband med transporter, mat, hotell, hygienartiklar men också p.g.a. den undervisning som nu påbörjas för att visa stammen vikten av vaccination till barnen, och även de vuxna, så är vi tacksamma om du vill ge en gåva till detta.

Om du ger oss en gåva för detta, märk det med: medicinska projekt, eller CHP1100 (Barnhälsovård).

Tack för din gåva!

Med detta tackar jag för denna gång och framför mitt och mina medarbetares varma tack för ditt engagemang. Boka gärna redan nu ett besök på Torp i sommar. det ligger utanför Örebro och mer information kan fås via EFK, Örebromissionen eller Svenska Baptistkyrkor.

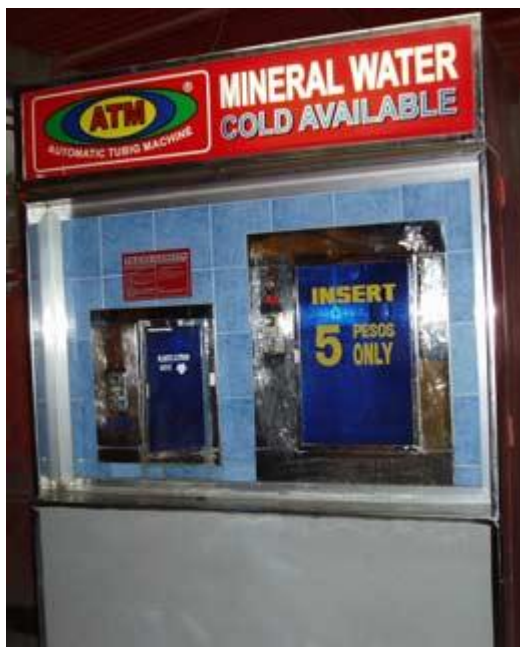
Observera att vi finns på Torp i midsommarveckan!

Guds frid

Thor Klaveness

Adlay, Carrascal
8318 Surigao del Sur
Philippines

thor@tribemission.com
+63 929 803 6638

ATM
Automatic Tubig Machine

I Filippinerna heter ATM, Automatic Teller Machine, istället för som i Sverige, bankomat. Tubig är det Filippinska ordet för vatten, så här kan man ta ut vatten! Ganska klart eller hur?

Denna ATM finns utanför Davaos bussterminal, vid vänster terminalen.

Fadderavgiften

Den månatliga avgiften för ett fadderbarn är €20/SEK200 eller €15/SEK150 för gruppssponsor och kan betalas på följande sätt:

1. Via autogiro
2. Via inbetalningskort som inbetalas per månad, kvartal, halvår eller år efter eget val.

Vid betalning inom Sverige kan betalning göras till konto enligt nederst på sidan.

För betalningar utanför Sverige men inom Europa, betala till: NORDEA Sweden
IBAN: **SE31 9500 0099 6042 0418 2960**
SWIFT: **NDEASESS**

Internet sidor:

Hemsidan för nätverket:

www.tribemission.com

Filipino Tribe Mission Sweden's hemsida:

Se FTMS i menyn

Filipino Tribe Mission Welfare's hemsida:

Se FTMW eller Philippines i menyn

Fadderbarn:

Se Child sponsor i menyn

FILIPINO TRIBE MISSION SWEDEN

Org. Nr: 802422-2393

ftms@tribemission.com

Att: Klaveness

Norreväg 11/46

233 39 Svedala

Sverige

Ordförande Bodil Klaveness: klaveness21@hotmail.com

Kassör Rosauro Maniquis: ro_cee@yahoo.se eller

rosauro@tribemission.com

Kontoinformation:

Pg: 418296-0

Bg 5495-2361

Bank account: 9960 420418 2960

IBAN: SE31 9500 0099 6042 0418 2960

BIC-Code (SWIFT): NDEASESS